

Fødevarerministeriet

sisbl@fvm.dk

fvm@fvm.dk

26. oktober 2021

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (journalnr. 2021-6536)

Dette høringssvar vedrører ovennævnte bekendtgørelsesudkast (i det følgende "udkastet"), som Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. har modtaget den 6. oktober. "Danske Minkavlere" og "Kopenhagen Fur" er binavne til Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a., og dette høringssvar afgives således i sin helhed på vegne af de danske minkavlere. I det følgende omtales Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a. som "foreningen".

1. Overordnede bemærkninger

Foreningen noterer med tilfredshed, at udkastet i væsentlig grad søger at afspejle rammerne, der er fastlagt i den politiske aftale af 25. januar 2021 og følger af den historisk unikke og komplekse handling, som en ekspropriation af et helt erhverv alt andet lige er.

Foreningen er dog af den opfattelse, at udkastet på flere punkter ikke lever op til den politiske aftales grundlæggende præmis om, at regeringens indgreb med nedlukning af minkerhvervet skal modsvares af fuldstændig erstatning til de skadelidte. Nærmere herom følger af de specifikke bemærkninger i afsnit 2.

Udkastet indeholder ikke rammer for, hvordan avlere i den såkaldte dvaleordning håndteres erstatningsmæssigt, såfremt de i dvaleperioden ombestemmer sig, og alligevel ønsker at lukke deres minkvirksomhed permanent. Følgende fremgår om denne valgmulighed og erstatningsopgørelse på side 7 i den politiske aftale:

"Avlerne kan vælge at træde helt ud af erhvervet og modtage erstatning efter ovenstående model for fuld erstatning, dog fraregnet allerede modtaget kompensation for faste omkostninger."

Udkastet konkretiserer de overordnede rammer for erstatningsopgørelsen for minkvirksomheder og følgeerhverv. Foreningen er af den opfattelse, at udarbejdelse af en vejledning til bekendtgørelsens avlerrettede elementer utvivlsomt er nødvendig, dels med henblik på at fremme arbejdet i taksationskommissionerne og dels med henblik på bedst muligt at vejlede de erstatningsberettigede og deres rådgivere. Foreningen imødeser at blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af vejledningen.

**KOPENHAGEN
FUR**

KOPENHAGEN FUR A.M.B.A. · LANGAGERVEJ 60 · 2600 GLOSTRUP · TLF 4326 1000 · FAX 4326 1126 · KOPENHAGENFUR.COM
CVR NR. DK15275413 · NORDEA BANK DANMARK A/S · KONTONR. 2100-0751141270 · SWIFT NDEADKKK

ERHVERVSPOLITISK OG JURIDISK AFDELING
· 2600 GLOSTRUP
TLF 4326 1000 · DP@KOPENHAGENFUR.COM

2. Specifikke bemærkninger

Efter en grundig gennemgang af udkastet skal foreningen desuden fremsætte følgende bemærkninger og ændringsforslag til de enkelte bestemmelser:

Udkastets § 2 indeholder definition af begrebet "minkvirksomhed". Foreningen vil gerne kvittere for ordlyden i **§ 2, nr. 1, litra c**, som sikrer, at nyopstartede minkvirksomheder og øvrige minkvirksomheder uden egenproduktion af mink i 2018, 2019 eller 2020 er erstatningsberettigede, såfremt virksomheden var i drift den 4. november 2020, og der samtidig var disponeret og gennemført tiltag for at opstarte egenproduktion i 2021. Dermed synes problemstillingen om afgrænsning af erstatningsberettigede avlere, som foreningen fremhævede i høringssvaret af 17. juni 2021 til udkast til bekendtgørelse om acontobetaling, dvalekompensation og lukkeomkostninger, at være løst.

Overskriften i kapitel 2 og ordlyd i § 3 skal redaktionelt ændres, fra "minkskind" til "mink". Den indskrænkede ordlyd i udkastet er således ikke i overensstemmelse med den politiske aftale, Fødevareministeriets eget høringsbrev til udkastet og ordlyden i udkastets § 2, nr. 1, litra c. Ændringen understreger blot den tilsigtede situation, at eventuelle avlere, der alene producerede mink, som alle blev handlet som livdyr, men ingen skind, ligeledes får mulighed for at vælge den skematiske model jf. § 3, stk. 1, og §§ 4-8.

Udkastets § 3 sikrer, at avlere med produktion af mink i 2020 kan vælge mellem erstatningsopgørelse efter den skematiske model eller efter de almindelige ekspropriationsretlige principper – herunder en værdiansættelse af virksomheden efter en vurdering i handel ogandel.

Bestemmelsen giver ikke mulighed for at kombinere de to principper for erstatningsfastsættelse, hvilket særligt kan være relevant for minkvirksomheder med et væsentligt omfang af ledig kapacitet eller minkspecifik accessorisk virksomhed. Det skal hertil bemærkes, at avlsdyrbestanden på de danske minkfarme de sidste tre år er reduceret fra omkring 3,4 mio. avlstæver til omkring 2,4 mio. avlstæver i 2020, hvorfor en betydelig del af burkapaciteten i Danmark skal erstattes som ledig kapacitet.

Hvis erstatningsmodellen for ledig kapacitet i § 6 eller for accessorisk virksomhed - f.eks. salg af levende mink, pelseri og udleje – jf. § 8 ikke bliver rimelig og i overensstemmelse med den politiske aftales præmis om fuldstændig erstatning, må det forventes, at en stor gruppe minkavlere desværre vil være tvunget til at vælge, at deres virksomheder som helhed vurderes efter de almindelige ekspropriationsretlige principper jf. § 3, stk. 2. Det vil komplicere sagsbehandlingen og øge risikoen for forskelsbehandling af ellers sammenlignelige erstatningssager. Det vil desuden ikke harmonere med formålet med fastlæggelsen af den skematiske model i den politiske aftale og de deraf afledte bekendtgørelser.

Foreningen foreslår derfor, at § 3 ændres således, at de to erstatningsprincipper kan kombineres.

§§ 4, 5 og 8 fastlægger **tilbagediskonteringsfaktorer** i relation til erstatning for fremtidigt skindsalg, anlægsaktiverne, ledig kapacitet samt minkspecifik accessorisk virksomhed. Tilbagediskonteringsfaktoren er i overensstemmelse med den politiske aftale fastsat til 5,14 %. Dette gælder dog ikke udkastets § 8, stk. 1, hvor erstatningen for den accessoriske virksomhed tilbagediskonteres med "markedskonform diskonteringsrente".

Foreningen tager således for givet, at diskonteringsrenten i § 8, stk. 1 ændres til 5,14 %.

Det skyldes for det første, at den politiske aftale i afsnit 1 og 1.1 omtaler og fastslår denne rentesats i relation til erstatningen af al minkvirksomhed, og ikke kun skindproduktionen. Accessorisk minkvirksomhed i form af salg af levende mink, som skal erstattes jf. § 8, stk. 1, er således naturligvis omfattet af den politisk vedtagne diskonteringsfaktor på lige fod med salg af skind.

For det andet fremgår følgende af den politiske aftales bilag 2:

"Der vil blive anvendt én diskonteringsfaktor for erhvervet som helhed svarende til et estimat for markedets vurdering af prisen på kapital i minkerhvervet."

For det tredje skal det tilsvarende bemærkes, at et væsentligt antal minkvirksomheder fremtræder som en helhed, men ud fra en helt normal praksis er opdelt i to selskaber, der har samme ejer. Et selskab med selve driften af minkfarmen og produktionen af mink samt et ejendomsselskab med udleje af minkhallerne og staldinventar til eget driftsselskab. For at undgå at alene avlerens valg af selskabskonstruktion er udslagsgivende for avlerens tilbagediskonteringsfaktor, så bør indtjeningen i udlejningsvirksomheden i avlerens ejendomsselskab (som teknisk set i udkastet figurerer som erstatningsberettiget følgeerhverv, jf. §2, nr. 2) i disse tilfælde naturligvis tilbagediskonteres med samme rentesats som resten af avlerens minkvirksomhed.

For det fjerde vil udkastets § 8, stk. 5, hvor driftsomkostningerne ved den accessoriske virksomhed tillægges omkostningerne pr. minkskind jf. § 4, stk. 1, medføre, at nogle erstatningskomponenter blandes sammen, men også tilbagediskonteres forskelligt. Det er på ingen måde hverken hensigtsmæssigt eller korrekt.

I **§§ 4, 5 og 8** er **tilbagediskonteringsperioden** fastlagt til 8,5 år fra den 30. juni 2030. Baggrunden herfor er antageligt, at den politiske aftale fastslår, at erstatningerne skal tilbagediskonteres til 2021, idet man i januar umiddelbart forventede, at dette var en relevant tidshorisont for erstatningsudbetalingerne. Af side 5 i den politiske aftale samt aftalens bilag 2 fremgår dog også følgende, hvorved den økonomiske grundtanke bag tilbagediskonteringen fastslås:

"Fremtidige indtægter tilbagediskonteres, så alle fremtidige beløb omregnes til en nutidsværdi."

Begrebet "nutidsværdi" kan ved udbetaling af erstatning i f.eks. 2024 ikke være i harmoni med tilbagediskontering i 8,5 år fra medio 2030. I så fald er der reelt tale om en "datidsværdi". Udkastets forslag til tilbagediskonteringsperiode må således bero på en misforstået indskrænkende anvendelse af det nævnte årstal i den politiske aftale uden

refleksion over det oplagte økonomiske rationale bag tilbagediskonteringen, og dermed den åbenlyse intention i den politiske aftale.

Foreningen forventer som følge af ovenstående, at erstatningerne naturligvis tilbagediskonteres til udbetalingstidspunktet, idet dette vil svare til "nutid" for erstatningsmodtagelsen og dermed også afspejle den politiske hensigt. Emnet bør sådan set slet ikke påkalde sig interesse, idet tilbagediskontering til udbetalingstidspunktet er en selvfølge.

Til samme problemstilling skal det supplerende bemærkes, at den forventeligt lange periode, hvorover taksationerne vil forløbe, og erstatningsudbetalingerne dermed successivt vil blive gennemført, medfører, at ministeriet uden en elementær regel om tilbagediskontering til udbetalingstidspunktet, vil skabe en vilkårlig forskelsbehandling mellem de erstatningsberettigede. To avlere med identiske virksomheder, der f.eks. får deres virksomheder takseret henholdsvis primo 2022 og primo 2025 vil således blive erstattet forskelligt pga. en renteregulering. Denne fokus på ligebehandling og forrentning burde i øvrigt ligeledes have været indarbejdet i bekendtgørelserne om forskud på skinderstatning, bekendtgørelse om endelig skinderstatning, samt bekendtgørelse om driftstabserstatning, således at den tidsmæssige spredning i myndighedernes langsomme sagsbehandling af udbetalingssagerne ville blive opvejet af et helt relevant rentekrav.

I udkastets **§ 4 stk. 3 sidste punktum** fremgår en maksimumsgrænse for skindprisen svarende til 349,3875 kr. pr. skind. For det første er dette i strid med den grundlæggende præmis på side 1 i den politiske aftale om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og følgeerhverv.

For det andet er dette forslag til implementering af den politiske aftales loft over avlernes kvalitetsindeks i strid med selve ordlyden i den politiske aftale. Heraf fremgår følgende i næstnederste afsnit på side 4:

"Der indlægges et loft over, hvor højt et kvalitetsindeks, og dermed hvor høj skindpris, der kan blive brugt ved beregning af erstatning. Konkret fastlægges et maksimalt kvalitetsindeks på fem pct. over gennemsnittet."

Der er som følge af ovenstående ikke grundlag i den politiske aftale til at fastlægge en begrænsning af den maksimale skindværdi, som foreslået i § 4, stk. 3, sidste punktum. Der kan med afsæt i denne passus i den politiske aftale kun vedtages et loft over avlerens kvalitetsindeks svarende til indeks 105. Foreningen forventer derfor, at dette punktum slettes eller ændres til at være reguleret af Pelsindeks 2017-2019.

Hvis ministeriet vedtager den politiske aftales loft over Pelsindekset 2017-2019, selvom dette er i strid med den politiske aftales grundpræmis om fuldstændig erstatning samt grundlovens § 73, så vil dette i foreningens optik medføre en uretmæssig nedskrivning af erstatningen til et væsentligt antal minkvirksomheder. Mange af de berørte har allerede tilkendegivet, at indeksloftet således bør prøves ved de danske domstole.

Tilsvarende grundlæggende synspunkt om modstrid med den politiske aftales grundpræmis om fuldstændig erstatning samt grundlovens § 73 gælder den nedre grænse for omkostningsniveau pr. skind i **§ 4, stk. 6, sidste punktum**. Foreningen foreslår derfor ligeledes, at denne erstatningsbegrænsning slettes.

I udkastets **§ 4, stk. 7**, fremgår, at der i tilfælde af dokumentation af et højere antal producerede hvalpe for perioden 1. januar 2021 til 31. december 2029, jf. stk. 4, sidste led, så skal gennemføres en forholdsmæssig forhøjelse af driftsomkostningerne efter stk. 6. Det bemærkes, at driftsomkostninger efter stk. 6 er opgøres pr. skind.

Det må bero på en misforståelse, hvis tanken med stk. 7 er at forhøje omkostningsniveauet pr. skind, idet stordriftsfordele som udgangspunkt snarere vil medføre en reduceret stykomkostning. Foreningen foreslår derfor, at stk. 7 ændres, så det er de samlede omkostninger til skindproduktion, der forhøjes forholdsmæssigt som følge af det estimerede højere produktionsomfang.

Der anføres i **§ 5, stk. 1**, at restværdi af anlægsaktiver maksimalt kan afskrives over en periode på 15 år. I arbejdet med at udforme konkrete regnemodeller til brug for taksationskommissionernes arbejde med værdiansættelserne har det vist sig, at denne korte periode ikke giver korrekte erstatninger vedr. bygninger, og at dette i øvrigt fører til en uhensigtsmæssig og ikke retvisende begrænsning i spredningen af de enkelte farmes værdiansættelser. Det foreslås derfor, at der alene for aktivkategorien bygninger ændres således, at disse kan afskrives over 25 år. Der henvises i øvrigt herom til notat af 18. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement.

Det er i **§ 5, stk. 1** anført, at restværdien skal opgøres pr. 31. december 2029. Det er det sidste år, hvor aktiverne ville have været anvendt til produktion af mink, når der tages udgangspunkt i en erstatningsberettiget periode på 9 år fra 1. januar 2021. Ved produktion af mink anvendes kapitalapparatet i år 1 til produktionen. Nedslagning af mink sker ultimo år 1, og skindene sælges i år 2. De politisk fastsatte 9 års anvendelse af aktivet vil således ophøre den 31. december 2029, hvilket også anføres i udkastet til bekendtgørelsen.

Det er imidlertid herefter i stk. 1 anført, at restværdien pr. 31. december 2029 forskydes til den 31. december 2030 og herefter tilbagediskonteres fra den 30. juni 2030 til den 31. december 2021. Der er åbenlyst ikke grundlag for denne metodik med udskydelse af tilbagediskonteringen et år. Metoden afspejler ikke den faktiske situation.

Da brugen af kapitalapparatet som nævnt er politisk fastsat til at være fuldendt ved udgangen af 2029, så foreslår foreningen, at der rettelig skal ske tilbagediskontering fra ultimo 2029. Der henvises i øvrigt herom til notat af 18. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement.

Af udkastets **§ 5, stk. 4**, fremgår, at virksomhedens avlsdyr erstattes og værdiansættes som en del af anlægsaktiverne. Værdiansættelsesmetoden er ikke nærmere beskrevet i udkastet og overlades til taksationskommissionerne.

Fødevareministeriet har dog allerede vedtaget en metode herfor i en lignende situation. Denne fremgår af § 2, stk. 1 i bekendtgørelse om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19. Foreningen foreslår derfor, at samme principielle beregningsmetode indarbejdes i § 5, stk. 4, dog med den tilpasning, at den politisk fastsatte skindpris på 332,75 kr. jf. § 4, stk. 3, naturligvis anvendes som udgangspunkt for værdiansættelsen af avlsdyrene ultimo 2029. Endvidere skal tilbagediskontering korrigeres således, at denne retteligt sker fra ultimo 2029, og ikke som anført i udkastet fra medio 2030.

Reduktionen af erstatning af ledig kapacitet på 67 % jf. **§ 6, stk. 1**, samt en yderligere reduktion på 5 % jf. **§ 6, stk. 2**, kan ikke fastsættes arbitrært. Det foreslås, at erstatningsbegrænsningen til 95 % af den tilgængelig burkapacitet helt slettes i stk. 2. Dette kreative fradrag forekommer ikke i den politiske aftale.

Foreningen anerkender den principielle metodik i stk. 1 baseret på beregningerne fra den faktiske drift af farmen, men den foreslåede reduktion på 67 % skal ændres til en rimelig erstatningsfaktor for ledig kapacitet på baggrund af faktiske beregningsinputs. Der henvises i øvrigt herom til notat af 7. oktober 2021 fra København Fur til Fødevareministeriets departement.

Hvis ikke erstatningsopgørelsen for uudnyttet kapacitet udformes mere korrekt og retvisende, forventer foreningen, at et betydeligt antal af disse sager vil overgå til værdiansættelse efter handel og vandel eller domstolsprøvelse, hvilket selvsagt ikke er ønskeligt for hverken de berørte, for staten, for den særlige taksationsorganisation eller for domstolssystemet.

I **§ 6, stk. 1**, skal "minkskind" desuden ændres til "mink" jf. samme kommentar som ovenfor vedr. overskriften til kapitel 2 og ordlyden i § 3. Uudnyttet kapacitet kan således ikke blot anvendes til avlerens produktion af minkskind, men også til produktion af mink til brug for salg som levende dyr. Værdien af handel med levende mink, som erstattes efter § 8, skal således potentielt medregnes i indtjeningsgrundlaget i § 6, stk. 1.

Udkastets § 8, stk. 1 og 4, fastslår, at erstatning for det tabte indtjeningsgrundlag fra minkspecifik accessorisk virksomhed som udgangspunkt opgøres på baggrund af virksomhedens omsætningsniveau i 2019. Grundlaget undtages dog jf. stk. 4, hvis taksationskommissionen skønner, at omsætningen i 2019 ikke er retvisende for den estimerede omsætning i perioden 1. januar 2022 til 31. december 2030.

Med skønsmæssigheden i stk. 4 anerkendes, at minkspecifik accessorisk virksomhed også kan have cyklisk karakter. Der er således en klar faktisk parallel til skindprisernes cykliske natur,

som er anerkendt i den politiske aftale og danner grundlag for værdiansættelsen af et minkskind i § 4, stk. 3, 1. punktum.

Dette gør sig f.eks. gældende som et udtalt faktum m.h.t. handel med levende dyr, og dette er dokumenteret af bl.a. data vedr. omfanget af omsatte levende dyr. Data, som er anvendt i forbindelse med Fødevareministeriets arbejde med udformning af hensigtsmæssige standardiserede erstatningsmodeller.

Som følge af ovenstående cykliske forhold foreslår foreningen, at § 8, stk. 1, ændres således, at det primære udgangspunkt for fastlæggelse af omsætningsomfanget er 2010-2019. Samtidig bør princippet i stk. 4 dog fastholdes, så taksationskommissionerne i atypiske sager skønsmæssigt kan opgøre erstatning på et andet grundlag, f.eks. en kortere periode, såfremt opgørelsen konkret derved giver det mest retvisende billede af det forventede forretningsomfang i perioden 2022-2030.

Overskriften i kapitel 3 og ordlyd i § 9 skal ændres, fra "minkskind" til "mink" i lighed med bemærkningerne ovenfor om kapitel 2 og § 3.

Foreningen foreslår, at "ikke-minkrelateret" slettes i **§ 13, stk. 1**. Ændringen vil medføre, at der kan ske ekstension af såvel minkrelateret som ikke-minkrelateret virksomhed, som en følgeerhvervsvirksomhed ikke kan omstille eller videreføre. Dermed sikres, at der helt oplagt og i lighed med anden ikke-minkrelateret eksportvirksomhed selvfølgelig også kan ske kompensation for en virksomheds eventuelle minkrelaterede eksportvirksomhed. Dermed skabes også grundlag for ensartet håndtering af eksportvirksomhed, uanset om der er tale om kompensation for følgeerhverv §§ 11 -13 eller minkspecifik accessorisk virksomhed i § 8. Vedrørende sidstnævnte fremgår således følgende af side 2 i ministeriets høringsbrev: *"Det vil således være muligt at yde erstatning for bl.a. tab af merindtjening ved salg af avlsdyr, uanset om avlsdyrene er solgt til Danmark eller udlandet."*

Med udkastets **§ 17** sikres mulighed for registrering, fotodokumentation og vurdering af restlevetider og anlægsaktivers værdier. Foreningen vil gerne kvittere for indholdet i § 17, idet der dermed sikres mulighed for, at nedrivning af farme og udtagning af enkelte aktiver kan fremskyndes tidsmæssigt ift. den endelige taksation. Foreningen finder dog anledning til at understrege, at vurdering og værdiansættelser skal forblive forankret i selve taksationskommissionerne, hvorimod registrering og fotodokumentation af taksationskommissionernes sekretariat kan outsources til en ekstern underleverandør.

Foreningen foreslår, at "realiserede salgsværdi, dog mindst den" slettes i **§ 18, stk. 3**. Dermed sikres det, at det er den aktuelle og af taksationskommissionen ansatte markedsværdi som fradrages i tilfælde, hvor det efter ansøgning afgøres, at staten ikke skal erhverve ret til et bestemt aktiv. Uden denne ændring af bekendtgørelsen elimineres den erstatningsberettigedes økonomiske interesse i at afholde omkostninger til vedligehold, salgsmodning, overtagelse og realisering af aktiver. Dette vil samlet set forårsage et unødigt

økonomisk tab for det danske samfund, hvis det antages, at staten ikke kan vedligeholde, salgsmodne og realisere aktiverne lige så effektivt, som den erstatningsberettigede.

Udkastets § 19 fastlægger rammerne for statens forpligtelse til at sørge for nedrivning, bortskaffelse og ryddeliggørelse af arealer. Bestemmelsen er efter foreningens opfattelse for upræcist formuleret, hvorfor nedenstående ordlyd foreslås. Alternativt skal tilsvarende præcise anvisninger indarbejdes i en vejledning til bekendtgørelsen. I forhold til omfanget af denne forpligtelse skal det pointeres, at de miljømæssige godkendelser af minkfarme typisk indeholder vilkår om, at der ved ophør af minkdriften skal ske bortfjernelse af farmen, reetablering af arealet og tilbageførsel til landbrugsjord.

§ 19. Staten er ansvarlig for og afholder udgifter til bortskaffelse af de aktiver, som staten erhverver ret over efter § 8 a, § 8 b og § 8 e i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. dog § 18, stk. 3.

Stk. 2. Hvis der har været drevet minkproduktion på ejendommen, indbefatter bortskaffelse i henhold til stk. 1 nedrivning og fjernelse af bygninger inkl. faste installationer, driftsinventar og driftsmateriel samt tekniske anlæg af enhver art, herunder, men ikke begrænset til hegn, belægnings, interne køreveje (hele vejaksen inkl. slidlag, bærelag og eventuelt grus el.lign.), rør, dræn, kabler, antenner, gylletanke, fodersiloer, vaskepladser og andet, der er blevet anvendt i forbindelse med minkproduktionen, uanset om det er beliggende over eller under terræn.

Stk. 3. Når aktiverne er blevet bortskaffet i henhold til stk. 2, opfyldes eventuelle udgravninger m.v. med ren jord (råjord og muldjord) og arealet efterlades ryddet, planeret og enten pløjet, grubbet eller harvet efter nærmere aftale med grundejeren, således at arealet kan anvendes til landbrugsdrift.

Stk. 4. Staten afholder ikke omkostninger til bekæmpelse af eventuel forurening, medmindre forureningen er forårsaget af staten i forbindelse med bortskaffelsen, jf. stk. 2.

Desuden forslår foreningen, at der i bekendtgørelsen indarbejdes et krav om, at taksationskommissionerne skal fastsætte en frist for statens opfyldelse af pligterne i stk. 1. Der foreslås følgende ordlyd:

Stk. 7. Erstatnings- og taksationskommissionen fastsætter en frist for statens bortskaffelse af aktiver i henhold til stk. 1.

Vedrørende kompensation for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold i mellemprioriteten, jf. **§ 20 og bilag 1**, fremgår følgende af høringsbrevet: "Baggrunden for kompensationen er et ønske om at dække virksomhedernes omkostninger til at aktiverne fortsat ejes af virksomhederne og er i virksomhedens besiddelse. Formålet er således ikke at sikre, at aktiverne er i samme stand som ved nedslagningen i 2020."

Foreningen er principielt enig i ovenstående udsagn, men kun under forudsætning af, at der sikres samtidighed med taksationskommissionernes vurdering af restlevetider og anlægsværdier i bekendtgørelsens § 5 og §§ 11-13. I modsat fald taber de erstatningsberettigede den værdi, som forfalder i perioden fra nedslagningen i november 2020 til vurderingstidspunktet. Den nødvendige samtidighed er desværre en umulighed i nærværende sagskompleks.

Foreningen foreslår derfor, at kompensation for rimelige omkostninger til bevarelse og vedligehold deles i to niveauer.

- 1) Efter afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt de efterfølgende kommissionsvurderinger kompenseres alene for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold jf. § 20 og bilag 1.
- 2) I perioden fra nedslagningen i november 2020 til afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt de efterfølgende kommissionsvurderinger kompenseres den erstatningsberettigede for rimelige omkostninger til bevarelse og vedligehold jf. vedlagte bilag 2.

Foreningen foreslår således følgende ordlyd i en **ny § 21**:

§ 21. Erstatnings- og taksationskommissionen træffer afgørelse om dækning af minkvirksomhedens eller følgeerhvervets rimelige og dokumenterede omkostninger som anført i bilag 2 til bevarelse og vedligehold af de aktiver, som staten erhverver ret til efter § 8 a, § 8 b og § 8 e, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink i perioden fra den 4. november 2020 og frem til afslutning af eventuel registrering, fotodokumentation, samt kommissionens efterfølgende vurdering af aktiverne.

Stk. 2. Der ydes ikke dækning af omkostninger relateret til aktiver, som staten ikke erhverver ret til i medfør af § 18, stk. 3.

Det følger af **udkastets § 25, stk. 2**, at erstatning for minkvirksomheders avlsdyr modtaget efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om endelig skinderstatning og § 2, stk. 3 eller 4, i bekendtgørelse om driftstabserstatning modregnes i erstatning for virksomhedens avlsdyr opgjort efter udkastets § 5, stk. 4, og erstatning efter § 4. Modregningen omfatter således både erstatning for skindværdi og driftstabsværdi.

Det skal derfor nødvendigvis sikres, at erstatningen af avlsdyrværdien i udkastets § 5, stk. 4, eller § 4 også rummer begge erstatningselementer – skindværdi og driftstab opgjort ultimo 2029. Det skal hertil pointeres, at udkastets § 4 ikke omfatter erstatning af avlstævernes skindværdi, da det estimerede årlige antal af producerede skind, opgøres på baggrund af antallet af hvalpe i 2020. Foreningen foreslår derfor, at avlstævernes skindværdi ultimo 2029 indarbejdes i erstatningsopgørelsen i udkastets § 4.

Foreningen står naturligvis fortsat til rådighed for drøftelse af det ovenfor anførte, og vil i øvrigt gerne afslutningsvis kvittere for en omfattende og dedikeret indsats fra ministeriets side i dette aktuelle og komplicerede arbejde.

Med venlig hilsen

Tage Pedersen

/

Sander Jacobsen